Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXVI. — Wydana i rozesłana dnia 9. sierpnia 1912.

Treść: (Mż 159–161.) 159. Ustawa, dotycząca uznania wyznawców Islamu według hanefickiego obrządku za stowarzyszenie religijne. — 160. Rozporządzenie, ustanawiające dla nowoutworzonego Dziekanatu (Wikaryatu) w Dzieczynie kwotę nadającego się do fasyonowania wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego (wikaryackiego). — 161. Rozporządzenie, dotyczące przydzielenia gmin Strzelice i Pniowice do okręgu starostwa w Litowli.

159.

Ustawa z dnia 15. lipca 1912,

dotycząca uznania wyznawców Islamu według hanefickiego obrządku za stowarzyszenie religijne.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Wyznawców Islamu według hanefickiego obrządku uznaje się w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych za stowarzyszenie religijne po myśli państwowej ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 142, w szczególności zaś po myśli jej artykułu XV. według następujących postanowień:

8 1.

Zewnętrzne stosunki prawne wyznawców Islamu należy określić w drodze rozporządzenia na zasadzie samorządu oraz stanowienia o sobie, z zachowaniem jednak prawa nadzoru państwa, skoro zapewnionem zostanie utworzenie i istnienie przynajmniej jednej gminy wyznaniowej.

W szczególności należy przy tem uwzględnić związek, zachodzący między organizacyą wyznaniową wyznawców Islamu, żyjących w krajach tutejszych, a wyznawcami Islamu w Bośni i Hercegowinie.

Można tworzyć pobożne fundacye na cele religijne Islamu także przed ukonstytuowaniem się jednej gminy wyznaniowej.

8 2

Na urząd duchownego można za zezwoleniem Ministra wyznań powoływać także funkcyonaryuszy wyznaniowych z Bośni i Hercegowiny.

§ 3.

Jeżeli Rząd uzna, że względy publiczne sprzeciwiają się pewnemu zarządzeniu w sprawie nabożeństwa, wydanemu przez urządzających je, może go zabronić.

§ 4.

Należy złożyć z urzędu duchownego, którego uznano winnym zbrodni lub takich czynów karygodnych, które pochodzą z cheiwości, uwłaczają obyczajności lub wywołują publiczne zgorszenie, albo którego zachowanie się zagraża porządkowi publicznemu.

§ 5.

Władza państwowa ma czuwać nad tem, aby stowarzyszenie religijne wyznawców Islamu według hanefickiego obrządku, ich gminy i organa nie przekraczały swego zakresu działania i przestrzegały przepisów ustawowych, jakoteż mającego się wydać

rozporządzenia o zewnętrznych stosunkach prawnych tego stowarzyszenia religijnego i wydawanych na tych zasadach zarządzeń władz państwowych. W tym celu mogą władze nakładać grzywny w wysokości, odpowiadającej stosunkom majątkowym oraz używać innych dozwolonych w ustawie środków przymusowych.

§ 6.

Stowarzyszenie religijne wyznawców Islamu według obrządku hanefickiego pozostaje jako takie, oraz przy wykonywaniu praktyk religijnych i ze względu na swych duchownych pod tą samą ochroną ustaw, jak inne uznane przez ustawę stowarzyszenia religijne.

Także i nauka Islamu, jego urządzenia i zwyczaje doznają tej ochrony, o ile nie sprzeciwiają się ustawom państwa.

§ 7.

Co do małżeństw wyznawców Islamu i prowadzenia ich metryk urodzin, ślubów i śmierci pozostają w mocy obowiązującej postanowienia ustawy z dnia 9. kwietnia 1870, Dz. u. p. Nr. 51.

Postanowienie to nie narusza obowiązków religijnych, odnoszących się do małżeństwa.

§ 8.

Rozporządzenie określi, czy i w jaki sposób można duchownych Islamu używać do pomocy przy prowadzeniu metryk urodzin, ślubów i śmierci ich współwyznawców.

Artykuł II.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Memu Ministrowi wyznań i oświaty, Memu Ministrowi spraw wewnętrznych oraz Memu Ministrowi sprawiedliwości.

Bad-Ischl, dnia 15. lipca 1912.

Franciszek Józef wár.

 $\begin{array}{ccc} \textbf{Hochenburger} \ \mathrm{whr}. & \textbf{Heinold} \ \mathrm{whr}. \\ & \textbf{Hussarek} \ \mathrm{whr}. \end{array}$

160.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty oraz Ministra skarbu z dnia 23. lipca 1912,

ustanawiające dla nowoutworzonego Dziekanatu (Wikaryatu) w Dzieczynie kwotę nadającego się do fasyonowania wydatku na prowadzenie urzędu dziekańskiego (wikaryackiego).

Uzupełniając rozporządzenie ministeryalne z dnia 19. czerwca 1886, Dz. u. p. Nr. 107, ustanawia się dla nowoutworzonego Dziekanatu (Wikaryatu) w Dzieczynie kwotę wydatków dziekańskich, które w zeznaniach dochodów, składać się mających według ustawy z dnia 19.września 1898, Dz. u. p. Nr. 176, należy uznać za wydatek, na sumę trzystu (300) koron, a to niezależnie od zbadania kwestyi, czy odnośnemu proboszczowi, któremu poruczono prowadzenie spraw dziekańskich (wikaryackich), w ogóle należy się w myśl powołanej ustawy uzupełnienie kongruy z funduszu religijnego, względnie z państwowej dotacyi tegoż funduszu.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie z dniem 1. sierpnia 1912.

Zaleski wh.

Hussarek wir.

161.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. sierpnia 1912,

dotyczące przydzielenia gmin Strzelice i Pniowice do okręgu starostwa w Litowli.

Na zasadzie § 10. ustawy z dnia 19. maja 1868, Dz. u. p. Nr. 44, i z uwagi na rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19. czerwca 1912, Dz. u. p. Nr. 119, wydziela się gminy Strzelice i Pniowice z powiatu politycznego Sternberg i przydziela do okręgu starostwa w Litowli.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. września 1912.

Heinold wir.